

ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້ ຂອງກອງປະຊຸມສຳມະນາ

“ຮູບແບບການປະສານສົມທົບລະຫ່ວາງວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້”

ການປະສານສົມທົບທີ່ມີປະສິດທິຜົນຂອງທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເວົ້າສະເພາະແມ່ນລະຫ່ວາງການສົ່ງເສີມ, ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນໃນການຍົກສູງຜະລິດຕະພາບຂອງການຜະລິດກະສິກຳກໍ່ຄືຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ. ດັ່ງນັ້ນ ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮ່ວມກັບສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາໃນຫົວຂໍ້: “ຮູບແບບການປະສານສົມທົບວຽກງານການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້” ໃນລະຫ່ວາງວັນທີ 1-2, ພະຈິກ, 2005 ທີ່ສູນການຮວມມື ສາກົນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ.

ກອງປະຊຸມໄດ້ເຂຶ່ນໂດຍໄດ້ຮັບກຽດຈາກ ດຣ. ຕີ ພິມມະສັກ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ການດຳເນີນກອງປະຊຸມແມ່ນໄດ້ຮັບກຽດເປັນປະທານໂດຍຫົວໜ້າກອງສົ່ງເສີມ ແລະ ຫົວໜ້າສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດມີ 130 ທ່ານ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ແທນຈາກບັນດາກົມ, ກອງ, ຂະແໜງການ, ພະແນກ, ສູນ, ໂຄງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນອ້ອມຂ້າງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມແມ່ນເພື່ອສຶກສາໂອກາດໃນການປະສານສົມທົບລະຫ່ວາງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນກ່ວາເກົ່າ. ກອງປະຊຸມແມ່ນເລີ່ມຈາກການນຳສະເໜີພາບລວມຂອງບົດຮຽນຈາກສາກົນກ່ຽວກັບການປະສານສົມທົບລະຫ່ວາງຊາວກະສິກອນ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ນຳສະເໜີ 6 ຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບການປະສານສົມທົບທີ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດໃນລາວ. ກອງປະຊຸມມີ 2 ແມ່ນໄດ້ແບ່ງຜູ້ແທນອອກເປັນ 8 ກຸ່ມຍ່ອຍ ເພື່ອສ້າງແຜນການຮ່ວມມືລະຫ່ວາງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນໃນຂົງເຂດບູລິມະສິດ.

ໃນພິທີປິດ, ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການໄດ້ເຫັນພ້ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຜນການທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະດ້ານການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. ທ່ານຍັງໄດ້ເນັ້ນໜັກອີກວ່າການຮ່ວມມືກັນລະຫ່ວາງການສົ່ງເສີມ, ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນທີ່ເປັນລະບົບໂດຍສົມທົບກັບພາກສ່ວນຜູ້ປະກອບການເອກະຊົນແມ່ນຈະສ້າງຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນເຂດຊຸມນະບົດ.

ບົດລາຍງານສະບັບສົມບູນແມ່ນຈະເຮັດໃນຮູບແບບຊີດີຮອມ

ການສັງລວມຜົນໄດ້ຮັບຈາກກອງປະຊຸມສຳມະນາ

ການປັບປຸງວຽກງານການປະສານສົມທົບລະຫ່ວາງການສົ່ງເສີມ, ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນບາດກ້າວທຳອິດສຳລັບການສະໜອງການບໍລິການໃນລະດັບບ້ານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ເຊິ່ງຈະນຳໄປສູ່ການປັບປຸງການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່. ຂັ້ນຕອນໃນການປະຕິບັດມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ບາດກ້າວທຳອິດ, ຕ້ອງກຳນົດສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ໜ້າວຽກຢ່າງຈະແຈ້ງໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ. ຕົວຢ່າງ: ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງຕ້ອງເຂົ້າໃຈໄດ້ດີ ກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດຂອງຕົນໃນການກຳນົດບູລິມະສິດສຳລັບວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການປະສານສົມທົບໂຄງການຕ່າງໆ.
- ບາດກ້າວທີ 2, ພັດທະນາ ແລະ ເສີຍແຜ່ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດຕົວຈິງ, ວິທີການ ແລະ ອຸປະກອນ. ຕົວຢ່າງ: ຄວນສ້າງເຄື່ອງມື ແລະ ມີສະໜອງໃຫ້ໄດ້ໃນວົງກ້ວາງ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳການວາງແຜນ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະດັບເມືອງ ແລະ ບ້ານ ຫລື ສະໜັບສະໜູນຊາວກະສິກອນໃນການທົດສອບເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ແທດເມາະກັບເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນທຸກຈົນ.

- ບາດກ້າວທີ 3, ສ້າງຕັ້ງສູນການຮ່ວມມືດ້ານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ຕົວຢ່າງ: ສູນການຮ່ວມມືດ້ານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນຂັ້ນສູນກາງຄວນປະກອບດ້ວຍຕົວແທນຈາກກອງສົ່ງເສີມ ແລະ ສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ. ຈຸດປະສົງຂອງສູນແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ເພື່ອຮັບຟັງຄໍາຕໍານິຕິຊົມ.
- ບາດກ້າວທີ 4, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. ຕົວຢ່າງ: ພະນັກງານຂັ້ນເມືອງຄວນໄດ້ຮັບການອົບຮົມ ແລະ ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດພາລະບົດບາດອັນໃໝ່ໃນການເປັນນັກສົ່ງເສີມການຜະລິດ (FSFW). ສະນັ້ນແລ້ວການອົບຮົມຄູ່ຝຶກແມ່ນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນອັນຮີບດ່ວນ, ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາຄວນເຂົ້າໃຈໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການສ້າງບຸກຄະລາກອນໃນອານາຄົດ.
- ບາດກ້າວທີ 5, ທົດສອບຍຸດທະສາດໃໝ່ສໍາລັບການສະໜອງບັດໃຈການຜະລິດ. ຕົວຢ່າງ: ຊາວກະສິກອນ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນສາມາດຖືກຕື່ມຊ່ອງຫວ່າງໃນການສະໜອງເມັດພັນຟິດ ແລະ ແນວພັນສັດ. ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງສາມາດສູນໃສ່ວຽກງານອື່ນເຊັ່ນ: ພັດທະນາເທັກໂນໂລຢີ, ການສຶກສາ ແລະ ການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບເປັນຕົ້ນ.

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ: ແຜນການທີ່ຈະເລີ່ມປະຕິບັດໃນ 6 ເດືອນຕໍ່ໜ້າ

ຜູ້ນຳ	ກິດຈະກຳ
<p>1. ການເຂົ້າເຖິງເມັດພັນ</p> <p>ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຊາວ ກະສິກອນສາມາດເຂົ້າເຖິງເມັດພັນ ແລະ ເບີໂມ້ທັງໝາຍ ດ້ານປະລິນາມ ແລະ ຄຸນນະພາບ</p>	<p>ສູນຜະລິດເມັດພັນຮ່ວມມືກັບພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນການສົ່ງເສີມການຜະລິດເມັດພັນໃນ ລະດັບບ້ານ, ຕົວຢ່າງ: ສົ່ງເສີມໂດຍຜ່ານກຸ່ມຜະລິດເມັດພັນ.</p> <p>ສູນຜະລິດເມັດພັນ ແລະ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມຂັ້ນເມືອງຮ່ວມກັນພັດທະນາກິນໂກໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານເມັດພັນຟິດໃນແຕ່ລະປີ</p> <p>ກົມປູກຝັງສູນໃສ່ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຄວບຄຸມຄຸນນະພາບສໍາລັບເມັດພັນເຂົ້າ</p>
<p>2. ລະບົບການລ້ຽງສັດ</p> <p>ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອປັບປຸງແນວພັນ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງສັດລ້ຽງໃນທົ່ວປະເທດ</p>	<p>ພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດໃນການຜະລິດ ແລະ ກະຈາຍພັນປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຕັ້ງສະຖານີຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະສົມພັນສັດຕື່ມອີກ.</p> <p>ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການວິນິດໃສພະຍາດ ແລະ ການສັກຢາວັກຊີນໃນຂັ້ນແຂວງ ພ້ອມ ກັບການປັບປຸງຕາໜ່າງສັດຕະວະແພດຂັ້ນບ້ານ</p> <p>ສ້າງທັດສະນະໃໝ່ທີ່ດີກ່ວາເກົ່າດ້ານການລ້ຽງສັດໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານໂດຍສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດແບບຂັງ ໂດຍມີການປູກ ແລະ ນໍາໃຊ້ຜິດອາຫານສັດ.</p>
<p>3. ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ</p> <p>ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຮັບປະກັນການແລກປ່ຽນ ແລະ ພັດທະນາຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການກະສິ ກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້</p>	<p>ແຕ່ລະສະຖາບັນຄວນພິຈາລະນາກຳນົດເອົາໜ່ວຍງານ ຫລື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເພື່ອຮັບຜິດຊອບປະສານ ງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນ</p> <p>ສ້າງຕັ້ງຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຕົວແທນຈາກ NAFS ແລະ NAFRI</p> <p>ຄະນະປະຕິບັດງານຈະກຳນົດລາຍການຂໍ້ມູນທີ່ມີແລ້ວເຂົ້າໃນ “ແຜນວາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ” ເພື່ອເປັນພື້ນ ຖານໃຫ້ແກ່ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການໃນການປະສານສົມທົບ, ຂອບເຂດການຮ່ວມມື ແລະ ການທັບ ຊ້ອນກັນຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ.</p>

<p>4. ການກຳນົດຫົວຂໍ້ທີ່ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່</p> <p>ເພີ່ມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຂັ້ນແຂວງໃນການກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສົ່ງເສີມ</p>	<p>ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງ ຫຼາຍໆ ແລະ ຫຼາຍໆ ໃນການກຳນົດຄຸນສົມບັດການ ຮ່ວມມືກິນລະຫ່ວາງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມໃນການພັດທະນາໃນນັ້ນຂັ້ນບ້ານ .</p> <p>ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດຂອງພະນັກງານຂັ້ນເມືອງໃນການສະໜັບສະໜູນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ໂດຍເລີ່ມຈາກການຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ ແລະ ຈາກນັ້ນຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ ພະນັກງານຕ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.</p>
<p>5. ການປະສານງານໃນຂັ້ນແຂວງ</p> <p>ປັບປຸງຂອດການວາງແຜນ ແລະ ປະສານງານລະຫ່ວາງພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ</p>	<p>ສ້າງແຜນຂັ້ນແຂວງໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການໃນຂັ້ນບ້ານເຊິ່ງໄດ້ຖືກຮວບໂຮມໂດຍພະນັກງານຕ້ອງ ການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (ພະນັກງານຂັ້ນເມືອງຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນບ້ານໃນການ ສ້າງແຜນ)</p> <p>ສ້າງກົນໄກອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ເພີ່ມນິກຕ່າງໆ ຫຼາຍໆ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງການປະສານງານກັບໂຄງການຕ່າງໆ.</p>
<p>6. ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດຂອງ ຫຼາຍໆ</p> <p>ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໃນຂັ້ນເມືອງເພື່ອ ປະຕິບັດບົດບາດໃໝ່ໃນການເປັນ ນັກສົ່ງເສີມການຜະລິດ</p>	<p>ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ຂັ້ນແຂວງໃນການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ນັກສົ່ງເສີມການຜະລິດໂດຍການອົບຮົມ ຄູຝຶກ (ນຳໃຊ້ ລາຍ), ແລະ ພັດທະນາການຄວາມອາດສາມາດໃນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ແລະ ທຶນຮອນເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມ.</p> <p>ຫຼາຍໆ ຕ້ອງປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ</p> <p>ຫຼາຍໆ ເຜີຍແຜ່ສິດ ແລະ ບົດບາດໃໝ່ຂອງ ຫຼາຍໆ ອອກຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.</p>
<p>7. ໂອກາດສຳລັບຄົນທຸກຈົນ</p> <p>ສູນໃສ່ສ້າງຂະບວນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຈົນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການ ພັດທະນາ ດ້ານການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້</p>	<p>ພັດທະນາຂະບວນການ ແລະ ເຄື່ອງມືສຳລັບການທົດລອງກັບຊາວກະສິກອນໃຫ້ແທດເໝາະກັບເງື່ອນ ໂຂທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ ນັກສົ່ງເສີມຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຂັ້ນເມືອງຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ຂະບວນການເລົ່ານັ້ນ ແລ້ວນຳໃຊ້ຮ່ວມກັນກັບຊາວກະສິກອນ</p> <p>ຕ້ອງມີຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ຂັ້ນເມືອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກສົ່ງເສີມຂັ້ນເມືອງສາມາດເຮັດວຽກຕິດ ແທດກັບຊາວກະສິກອນ</p>
<p>8. ສຳລັບຜູ້ສືບທອດລຸ້ນໃໝ່</p> <p>ຊ່ວຍຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກສົ່ງເສີມລຸ້ນໃໝ່ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຄົບຖ້ວນຖືກຕາມຄວາມຮຽກຮອງ ຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ</p>	<p>ສ້າງກິດຈະກຳຮ່ວມໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການໃນການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານດ້ານວິຊາການໃນອານາຄົດ.</p> <p>ປັບປຸງຫຼັກສູດການສຶກສາໂດຍອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດັ່ງກ່າວ</p> <p>ກຳນົດຫົວຂໍ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າໃນພາກສະໜາທີ່ສະຖາບັນການສຶກສາເປັນຜູ້ນຳພາ (ຄູ ແລະ ນັກຮຽນ) ໂດຍຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມ</p>